

РЕШЕНИЕ

№ 480

гр. Смолян , 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на единадесети ноември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател:

Р. И. Р.

Секретар:

Т. Я. К.

като разгледа докладваното от Р. И. Р. Гражданско дело № 20205440100614
по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на М. З. Б., ЕГН *****,
срещу отказ, обективиран в писмо изх.№ РД- 1276-1/12.06.2020г. на Общинска служба
по земеделие”-гр.Смолян.

Сочи се, че от Общинска служба по земеделие-гр.Смолян е отказано „да започне
процедурата разписана в ЗСПЗЗ и правилника към него“, материализиран в
посоченото-горе писмо във връзка с направено искане по Заявление № РД-
1276/21.05.2020г. за постановяване на решение по чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ за
възстановяване право правото на собственост върху бивш земеделски имот - проектен
имот с идентификатор **** съгласно Скица-проект № 15-360020/06.2018г., издадена от
СГКК-гр.Смолян.

Иска се да бъде прогласена нищожността на отказа или да се отмени като
незаконосъобразен, необоснован и постановен при съществени нарушения на
административно-производствените правила за неговото издаване.

Съгласно разпоредбата на чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ компетентността за възстановяване
на земеделски земи, за каквото е било отправеното искане от жалбоподателя,
принадлежи на Общинската служба по земеделие, като в този случай
административният орган се произнася с решение.Общинската служба по земеделие е

колективен орган, от което следва, че законът му е предоставил компетентност само при наличност на изискуемия числен състав. Единствено при формирана обща воля от всички членове на Общинската служба по земеделие, материалната ѝ компетентност може да бъде законосъобразно упражнена. В случая, вместо по подаденото Заявление № РД-1276/21.05.2020г. да се произнесе колективният орган, откъзът, обективиран в атакуваното писмо, е издаден само от Началника на Общинската служба по земеделие. Видно от цитираната нормативна уредба, той не е компетентен еднолично да се произнася. Липсата на компетентност на административния орган (материална, местна или по степен) винаги води до нищожност на акта. Изложените обстоятелства сочат, че в процесния случай издаденият административен акт е засегнат от порока материална некомпетентност, обуславящ извод за нищожност на еднолично постановеното решение.

На второ място, обжалвания отказ е нищожен и на друго основание. Видно от Писмо изх. № РД-1276-1/12.06.2020г. на Общинска служба по земеделие”-гр. Смолян, с него административният орган е отказал „ да започне процедурата разписана в ЗСПЗЗ и правилника към него“. Съгласно чл. 11 от ЗСПЗЗ процедурата по възстановяване права върху земеделските земи от лицата по чл. 10 от закона започва с подаване на заявление до общинската служба по земеделие. В случая жалбоподателят в качеството на наследник на З.З.Б. - бивш жител на гр. Смолян, починал на ***г., е подал Заявление с вх. № 3151/27.02.1992г. на Поземлена комисия- гр. Смолян и въз основа на него с Решение по чл. 18ж от ППЗСПЗЗ на З.З.Б. е признато правото на собственост върху бивши земеделски имоти в землището на гр. Смолян, м. “*****“ (т.6 от решението). Това решение съгласно Тълкувателно решение № 1 по гр. д. № 11/1997 г. на ВКС, ОСГК, има конститутивно действие.

Издадения административен акт страда от съществен порок - материална незаконосъобразност от степен на нищожност.

На следващо място, при произнасянето по заявление за възстановяване на земеделски земи по реда на ЗСПЗЗ, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, а не при оперативна самостоятелност, т.е. същият дължи произнасяне по заявлението, като възстанови на правоимащите право на собственост върху заявения за възстановяване имот, ако са налице законоустановените предпоставки за това. В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя адв.К..

Жалбата се оспорва от началника на ОСЗ- Смолян Б. Ц..

След преценка на изложеното в жалбата, становищата на страните в съдебното заседание, и като обсъди писмените доказателства по делото, намира жалбата за

ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С обжалвания отказ изх.№РД-1276-1/12.06.2020г. на началника на ОСЗ- Смолян е отказано да се уважи искането по заявление Вх.№РД-1276/21.05.2020г. на М. Б. за издаване на Решение по решение по чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ за възстановяване право правото на собственост върху бивш земеделски имот - проектен имот с идентификатор 67653.133.708 съгласно Скица-проект № 15-360020/06.2018г., издадена от СГКК-гр.Смолян.

Видно, касае се за произнасяне във връзка с подадено заявление за реституиране на имоти по реда на ЗСПЗЗ с Вх.№3151/27.02.1992г., като собствени на З.З.Б., в землището на гр.Смолян.

С Решение по чл.18ж от ППЗСПЗЗ по горното заявление от 1992г. са признати за възстановяване общо 12 .267 дка , като видно част от тях по позиции 1,2,3,4, 10,11,12 кса имоти в м. ”****” /посочено в заявлението от 21.05.2020г./ , като за част от имотите в тази местност е налице реституиране с решение на ОСЗ- Смолян.

При положение, че е налице решение за признаване правото за възстановяване на имотите с посоченото по- горе решение по чл.18ж от ППЗСПЗЗ, то административния орган – ОСЗ е следвало да се произнесе с решение за реституирането им или отказ за последното при преценка на предпоставките на закона.

В случая, обжалвания отказ се явява нищожен, тъй като липсва произнасяне с решение от ОСЗ като колективен орган. При положение, че е налице решение по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ и е отпочната процедурата за реституиране, няма данни същата да е приключена с надлежен акт от компетентния орган ОСЗ. Последното води до нищожност на отказа, обективиран в писмо изх.№ РД- 1276-1/12.06.2020г..

В ЗСПЗЗ е регламентирано, че ОСЗ се произнася с решение по чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ, като именно такова искане е заявено със заявлението от 1992г. и впоследствие със заявлението от 2020г., по което е постановен процесния отказ.

Освен посочения порок на обжалвания акт, административният орган дължи произнасяне по искането за реституиране, както вече е изложено по- горе, имайки предвид започналата процедура по заявлението от 1992г. Липсата на произнасяне с надлежен акт, пречатства възможността за приключване на административното производство.

Ще следва преписката да се върне на ОСЗ- Смолян, като при произнасянето си съобрази изложеното в мотивите за издаване на решение за реституция или отказ за последното.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН отказа, обективиран в писмо изх.№ РД- 1276-1/12.06.2020г. на ОСЗ- Смолян.

ВРЪЩА преписката на Общинска служба по земеделие- Смолян за произнасяне по Заявление № РД-1276/21.05.2020г.на М. З. Б., ЕГН*****, от гр.С., ул.”****” №**, съобразно указанията в настоящото Решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____